

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/441/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112207276
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112207276.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: Telefónica Slovakia, s.r.o., IČO: 35 848 863, so sídlom Einsteinova 24, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou SUOKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: O. O., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. XXXX/XX, H., t.č. neznámeho pobytu, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou V. N., tajomníčkou senátu Okresného súdu Trnava, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 257,53 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Trnave č.k. 37C/98/2012-88 zo dňa 27. mája 2013, v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti (v časti náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi) r u š í a vec sa mu v tejto časti v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v dodatku zo dňa 30.10.2007 k zmluve o pripojení č. FBB370F594CBCF52C12573840058E426 zo dňa 30.10.2007 v bode 2.3, prvá veta dodatku v znení: „Záujemca, resp. účastník a poskytovateľ sa dohodli, že ak záujemca, resp. účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto dodatku, záujemca, resp. účastník sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 12.893,28 Sk.“ je ako neprijateľná neplatná. V ostatnej časti návrh zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 20,00 eur, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, k rukám JUDr. Ambróza Motyku, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Z odôvodnenia rozsudku v časti náhrady trov vyplýva, že súd rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v zmysle ustanovenia § 142, ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149, ods. 1 O.s.p. § 150, ods. 2 O.s.p. tak, že mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 20,00 eur s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o drobný spor (o zaplatenie 257,53 eur), pričom účtované trovy právneho zastupovania vedľajšieho účastníka vo výške 70,10 eur sú podľa názoru súdu zjavne neprimerané voči pohľadávke a hlavne voči vykonaným úkonom právnej pomoci zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a súd ich v takomto prípade môže znížiť, prípadne vôbec nepriznať. Súd na záver pripomenul, že obdobné podania ako v súdenom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka podáva hromadne, jedná sa o podanie právne jednoduché, ktoré koniec koncov mohol vykonať aj samotný vedľajší účastník (t.j. bez účasti právneho zástupcu - advokáta), nakoľko združenie na ochranu spotrebiteľa by malo disponovať (pri predpoklade pomoci od združenia založeného za účelom ochrany spotrebiteľa) osobou, ktorá uvedené jednoduché podania je schopná a spôsobilá vykonať.

Proti tomuto rozsudku v časti náhrady trov vedľajšieho účastníka podal odvolanie vedľajší účastník. Poukázal odvolaný, že nie je namieste uplatnenie ust. 150 ods. 2 O.s.p., pretože uplatňovaná pohľadávka predstavuje 257,53 eur s príslušenstvom a uplatnené trovy vedľajšieho účastníka sú 70,10

eur. Z dôvodovej správy k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z. z. totiž vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. Podobne je to riešené aj v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007. Jedná sa však o konanie, kde trovy predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, o takýto prípad súdnej veci nejde. Rovnaký názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení z 30.04.2012 9Co/59/2012. V predmetnej veci sa obmedzil súd len na konštatovanie, že ide o drobný spor, preto trovy právneho zastúpenia znížil na sumu 20 eur. Svoje úvahy o tom, prečo práve 20 eur je odôvodnené účastníkovi priznať, neuviedol. Preto navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy 70,10 eur prvostupňového konania a trovy odvolacieho konania vo výške 22,21 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku. Znovu potom vyšpecifikoval v odvolaní trovy prvostupňového konania a trovy odvolacieho konania vyšpecifikoval za odvolanie z 01.07.2013 podľa ust. § 14 ods. 3 písm. b) advokátskej tarify, čo je 10,79 eur, režijný paušál 7,81 eur, odmenu advokáta celkom vo výške 18,60 eur, z toho DPH 20 % 3,72 eur, čo je odmena advokátovi 22,21 eur.

Vyjadrenie k tomuto odvolaniu podal navrhovateľ. Poukázal na to, že podaný odpor zo strany vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do prebiehajúceho konania z vlastného podnetu pokladá za neopodstatnený. Na podanie odporu vedľajším účastníkom sa vyžaduje prejav vôle hlavného účastníka. V danom prípade hlavný účastník takýto prejav neposkytol. Poukázal tiež na rozhodnutia okresných súdov, Okresného súdu v Trenčíne 11Ro/84/2012 a Okresného súdu vo Zvolene 10C/64/2012, pričom mu Okresný súd vo Zvolene vyjadril, že pokračovanie v konaní by bolo neprimerané vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti a označil odpor podaný vedľajším účastníkom za odpor podaný neoprávnenou osobou, a to aj v prípade, keď vedľajší účastník konal bez vedomia a vôle hlavného účastníka. V ďalšej časti vyjadrenia poukázal na zásadu kontradiktórnosti konania ako jednu z hlavných zásad zakotvených v ústave SR a s poukazom na článok 48 ods. 2 Ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Je zrejmé, že každý má právo na prerokovanie bez zbytočných prieťahov, avšak hlavný účastník toto právo nevyužil a v predmetnej veci nepodal v stanovenej lehote odpor podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru a vzhľadom aj na rozhodnutie z 27.04.2010 Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Hudáková proti SR sa poukázalo na princíp rovnosti zbraní, ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania, ktorý vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť preniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície proti jej protistrane. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní sa o právach a povinnostiach vedľajšieho účastníka nerozhoduje, ale rozhodnutie ovplyvní výlučne hlavných účastníkov, vedľajší účastník by bez vedomia hlavného účastníka nemal podávať opravné prostriedky. V ďalšej časti vyjadrenia sa venoval súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania s ohľadom na ust. § 93 ods. 2 O.s.p., súhlas hlavného účastníka na strane vedľajšieho účastníka je podstatou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Súd musí mať vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Na túto skutočnosť poukázal aj NS SR vo svojom rozhodnutí 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. V prípade, ak by príslušný exekučný súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka do exekučného konania, neporušil by týmto konaním zmysel právnych noriem, ktoré vymedzujú postavenie vedľajšieho účastníka a toto uvedené konštatoval vo svojom rozhodnutí Ústavný súd SR III ÚS 23/2013-8 zo dňa 15.01.2013. Možno dospieť teda k záveru, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v sporovom konaní.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 202 ods. 2 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Okresný súd Trnava vo veci vydal platobný rozkaz č. 1Ro/80/2012-28 zo dňa 30.07.2012, ktorým návrhu žalobcu vyhovel. Žalovanému sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť. Vedľajšiemu účastníkovi bol

platobný rozkaz doručený dňa 06.08.2012 - listom došlým súdu dňa 07.08.2012 (t.j. v zákonnej lehote na podanie odporu proti platobnému rozkazu) vedľajší účastník - cestou svojho právneho zástupcu - podal odpor v ktorom uviedol, že namieta opodstatnenosť uplatneného nároku žalobcu na zmluvnú pokutu s poukazom na § 53, ods. 1, § 53, ods. 4, písm. k) a § 53, ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd po prejednaní veci dospel k záveru že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute ako neprimeranej zmluvnej podmienke je neplatné a potom z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť žalobcovi právo na plnenie (a žalovanému povinnosť plniť), preto súd nárok žalobcu z titulu uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 20,00 eur a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, k rukám JUDr. Ambróza Motyku, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, čo odôvodnil tým, že rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v zmysle ustanovenia § 142, ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149, ods. 1 O.s.p. a § 150, ods. 2 O.s.p. tak, že mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 20,00 eur s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o drobný spor (o zaplatenie 257,53 eur), pričom účtované trovy právneho zastupovania vedľajšieho účastníka vo výške 70,10 eur sú podľa názoru súdu zjavne neprimerané voči pohľadávke.

V zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku a v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. i uznesenia (použitých s odkazom na § 251 ods. 4 O.s.p.), súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti samotného výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a jeho odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia, t.j. musí byť preskúmateľné.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať kritériá uvedené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Účastníkovi musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samostatne ovplyvňujúcich sa súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESĽP), porovnaj napr. rozsudok Garcia Ruiz vz. Španielsko z 21.01.1999, tak, že rozhodnutie súdu musí viesť presvedčivé a obsahovať dostatočné dôvody na ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Geo Riadis vz. Grécko z 23.05.1997, Higgins vz. Francúzsko z 19.02.1998). Aj Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na takéto odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne, skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tzn. s uplatňovaním nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu, a že takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok odvolacieho súdu (porovnaj uznesenie z 03.07.2003, sp. zn. IV.ÚS 115/2003). Ústavný súd vo svojom uznesení z 23.06.2004, sp. zn. III.ÚS 209/2004 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva

na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. VI. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tzn. s uplatnením nárokov a obranou, proti takémuto uplatneniu“. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny je potom aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Vyjadruje to aj znenie vyššie citovaného ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia prvostupňového súdu s vyššie uvedenými kritériami je zrejmé, že prvostupňový súd sa nimi dôsledne neriadil. V odôvodnení o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi síce poukázal, že sa jedná o drobný spor pričom účtované trovy právneho zastupovania vedľajšieho účastníka vo výške 70,10 eur sú podľa názoru súdu zjavne neprimerané voči pohľadávke a hlavne voči vykonaným úkonom právnej pomoci zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a súd ich v takomto prípade môže znížiť, prípadne vôbec nepriznať. Nepomer však bližšie nezdôvodnil, hoci uplatnená pohľadávka bola vo výške 257,53 eur a uplatnené trovy len vo výške 70,10 eur. Neprimeranosť preto nebola súdom prvého stupňa vôbec zdôvodnená a 70,10 eur nie je ani polovica z uplatňovanej pohľadávky. Už vôbec absentujú dôvody prečo bolo priznaných práve 20 eur. Uvedené rozhodnutie takto zdôvodnené, preto nemohlo byť riadne preskúmané odvolacím súdom, aby sa mohla posúdiť jeho vecná správnosť.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže sa ním účastníkom odňala možnosť konať pred súdom, zrušil, a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K ďalším argumentačným dôvodom žalobcu vo vyjadrení odvolací súd dodáva:

K otázke spôsobilosti vedľajšieho účastníka vystupovať v konaní samostatne bez právneho zastúpenia advokátom odvolací súd uvádza, že aplikujúc § 47 ods. 2 Ústavy SR, aj v skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné, aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú preto účelne vynaložené a združenie ako vedľajší účastník v súdnom spore malo právo na zastúpenie advokátom. Navyše žalobkyňa bola v konaní rovnako zastúpená právnym zástupcom, a potom pri použití jej vlastnej argumentácie, podľa ktorej nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, by aj ona sama úmyselne navyšovala trovy súdneho konania v prípade neúspechu žalovanej.

Nedôvodnosť podania odporu vedľajším účastníkom argumentovanú žalobcom, odvolací súd zdôvodňuje už samotným rozhodnutím vo veci, v merite, podaním odvolania len vedľajším účastníkom v trovách konania proti tomuto rozsudku, pričom už samotné posúdenie činnosti a úkonu vedľajšieho účastníka bolo v prospech žalovaného.

V ustanovení § 150 ods. 2 O.s.p. zákonodarca mal za cieľ v týchto veciach vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a preto nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpil na uplatnenie a vymáhanie takýchto pohľadávok za tých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé. Pre porovnanie nariadenie EP rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veci s nízkou hodnotou sporov o takzvaných drobných veciach, zvažuje nepriznaním trov konania, pokiaľ nie sú neprimerané vo výške voči pohľadávkam vo veciach do 2.000 eur. Ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. o nepriznaní neprimeraných trov voči pohľadávkam sa týka sporov len o najnižšie sumy. V zmysle dôvodovej správy k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nemožno 1,02-násobok samotnej

pohľadávky považovať za niekoľkonásobne vyššiu sumu než je samotná pohľadávka. Niekoľkonásobne vyššou sumou je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka.

Odvolaací súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka, zastúpeného právnym zástupcom nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150

O.s.p.. V tomto smere odvolaací súd poukazuje na ust. § 3 ods.4, 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovaného, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods.1 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta. Odvolaací súd ďalej dodáva, že v danom prípade nie je možné aplikovať ani ust. § 150 ods.2 O.s.p., nakoľko z dôvodovej správy ustanovenia § 150 ods.2 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z. z. účinného od 15.10.2008, vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané a to obdobne ako je upravené v Nariadení EP a Rady (ES) č.861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, tzv. drobných sporoch. Ide však o konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. O takýto prípad však v danej veci nešlo.

Úlohou súdu prvého stupňa preto bude opätovne rozhodnúť o trovách vedľajšieho účastníka. Svoje rozhodnutia súd prvého stupňa riadne zdôvodní v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., aby mohlo byť preskúmateľné odvolacím súdom v prípade podania odvolania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.